

سُورَةُ النَّاسِ

114. SURJA “EN NAS”

NJERËZIT

(Mekase, 6 ajete)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Me Emrin e Allahut, të Gjithëmëshirshmit, Mëshirëplotit

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾

1. Thuaj: “Kërkoj strehim te Zoti i njerëzve,¹

مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾

2. Sunduesi i njerëzve,²

إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾

3. i Adhuruari (i Vetëm i Denjë) i njerëzve,³

¹ Thuaj, o i Dërguar: Kërkoj strehim dhe mbrojtje te Zoti i njerëzve — tek Ai që është i Vetmi i aftë të largojë të keqen e vesveseve dhe tundimeve. “Rabb en-nās” = Zoti, Krijuesi, Rregulluesi dhe Mbrojtësi i njerëzve. Ai është Zoti i gjithçkaje që ekziston, por këtu theksohet kujdesi i Tij i veçantë ndaj njeriut.

² Mbreti i njerëzve — Ai që sundon mbi çdo çështje të tyre dhe që është i pavarur e i panevojshëm prej tyre. Melik = Mbret, Sundimtar Absolut. Ai është Mbreti që sundon pa kufi, pa ndihmëtar, pa nevojë për ushtarë. Ndryshe nga sundimtarët e botës që sundojnë me frikë, Zoti sundon me drejtësi dhe mëshirë. Mësim shpirtëror: Kur e pranoni Zotin si mbret, zemra nuk i nënshtrohet asnjë frike tjetër. Kjo është liria shpirtërore e vërtetë.

³ I Adhuruari i Vetëm i Denjë i njerëzve — Atij që nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Tij. “Ilāh” = që adhurohet me dashuri, frikë dhe shpresë. Ky është kulmi i njohjes së Zotit: Ai nuk është vetëm Krijues (Rabb), as vetëm Mbret (Malik), por edhe i vetmi që meriton adhurim (Ilāh). Kjo treshe e emrave është gjysma e teuhidit praktik: Zoti i tyre – kujdesi;

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾

4. nga e keqja e djallit ngacmues, që fshihet (pasi ngacmon),⁴

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾

5. i cili përshpërit në gjokset (zemrat) e njerëzve,⁵

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾

6. goftë ai nga xhindet, apo nga njerëzit!”⁶

-604-

Mbreti i tyre – pushteti; i Adhuruari i tyre – dashuria dhe adhurimi. Kuptim shpirtëror: Nëse e pranon Allahun në këto tri role, zemra jote bëhet fortesë që s’e pushton dot asnjë vesvese.

⁴ Nga e keqja e djallit, i cili përshpërit në zemrat e njerëzve kur ata janë të pavëmendshëm, por tërhiqet dhe zhduket kur përmendet Allahu. Ky është shejtani, që vepron me vesvese (përshpëritje mendore) për ta çrregulluar shpirtin e njeriut. Ai nuk ka fuqi reale, por vepron me mashtrime dhe sugjerime. I Dërguari i Allahut ﷺ ka thënë: “Shejtani rri mbi zemrën e njeriut; kur ai përmend Allahun, shejtani largohet, por kur harrohet, ai përsëri përshpërit.” (Muslimi).

⁵ Atij që përhap të keqen dhe hedh dyshime në zemrat e njerëzve. “Yuvasvisu” = përshpërit fshehurazi, pa u ndier. “Fi şudûr en-nâs” = në zemra, në mendje — vendi i mendimeve dhe ndjenjave. Shejtani nuk mund të kontrollojë zemrën, por mundohet ta ndikojë me mendime, dyshime, zili apo dëshira të padrejta. Allahu na mëson se vesvesja është reale, por mbrojtja është më e fortë: me dhikër, istighfar dhe me lexim të kësaj sureje.

⁶ Nga djajtë e xhindëve dhe të njerëzve. Min el-jinneti” = nga xhinët (qenie të padukshme që mund të ndikojnë përmes vesveseve). “Ven-nâs” = dhe nga njerëzit — pra, ka vesvese njerëzore: fjalë, ide, ndikime që çojnë në humbje shpirtërore. Kjo tregon se “shejtani” nuk është vetëm prej xhinëve, por mund të jetë edhe njeri që nxit të keqen në zemrat e të tjerëve. Kuptim shpirtëror: Në çdo shoqëri, në çdo epokë, ekziston shejtani i padukshëm dhe ai i gjallë — por besimtari që strehohet te Allahu është i pathyeshëm. Profeti ﷺ ka thënë: “Kush i lexon El-Felek dhe En-Nâs çdo mbrëmje, do të mbrohet nga çdo e keqe.” (Buhariu & Muslim). Ai gjithashtu i lexonte këto dy sure dhe El-Ikhlâş çdo mëngjes e mbrëmje, duke i fryrë në duar dhe duke i kaluar mbi trup për mbrojtje.

🌸 Me Suren En-Nâs përmbillet i gjithë Kur’ani — ai fillon me fjalën “El-Ĥamdulilâh” (Falënderimi i takon Allahut) në Suren El Fātiĥa, dhe mbyllet me “E’ûdhu bi Rabbi-n-nâs” (Kërkoj strehim te Zoti i njerëzve) — një udhëtim që fillon me njohjen e Zotit dhe përfundon me strehimin tek Ai.